

disputants-חולקים- statement-מימרא
challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוק- answer-תירוק- proof-ראיה- proof-ראיה-
central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- story-מעשה-
key-מקרא- key-מקרא-

סנהדרין-דיני ממונות בשלשה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י		
ומנין לעדה שהיא עשרה - שנאמר (במדבר יד) עד מתי לעדה הרעה הזאת, יצאו יהושע וכלב.											◊	ב.	
ומנין להביא עור שלשה ממשמע שנאמר (שמות כג) לא תהיה אחוה דברים לזכות שומע אני שאחיה עמהם לטובה, אם כן למה נאמר אחרי רבים להטות? - לא כהטייתך לטובה הטייתך לטובה											◊	ב.	
וכמה יהא בעיר ותהא ראויה לסנהדרין - מאה ועשרים	[ת"ק]										◊	ב:	
מאתים ושלושים, כנגד שרי עשרות.	רבי נחמיה :										◊	ב:	
אטו גזילות וחבלות לאו דיני ממונות ניהו?											◊	ב:	
מה הן קתני מה הן דיני ממונות - גזילות וחבלות, אבל הודאות והלוואות - לא.	רבי אבהו:										!	◊	ב:
וצריכא דאי תנא דיני ממונות - הוה אמינא דאפילו הודאות והלוואות, תנא גזילות וחבלות. ואי תנא גזילות וחבלות ולא קתני דיני ממונות - הוה אמינא: הוא הדין דאפילו הודאות והלוואות, והאי דקתני גזילות וחבלות - משום דעיקר שלשה דכתיבי - בגזילות וחבלות כתיבי. גזילות דכתיבי (שמות כב) ונקרב בעל הבית אל האלהים, חבלות - מה לי חבל בגופו מה לי חבל בממונו, תנא מה הן דיני ממונות - גזילות וחבלות, אבל הודאות והלוואות - לא.											◊	ב:	
ולמאי?											^	◊	ב:
אילימא דלא בעינן שלשה											!	◊	ב:
והאמר רבי אבהו, שנים שדנו דיני ממונות - לדברי הכל אין דיניהם דין											◊	ב:	
אלא - דלא בעינן מומחין.											!	◊	ב:
מאי קסבר?											^	◊	ב:
אי קסבר עירוב פרשיות כתוב כאן											!	◊	ב:
ליבעי נמי מומחין											◊	ב:	
ואי קסבר אין עירוב פרשיות כתוב כאן											!	◊	ב:
שלשה למה לי?											◊	ב:	
לעולם קסבר עירוב פרשיות כתוב כאן, ובדין הוא דליבעי נמי מומחין, והאי דלא בעינן מומחין - משום דרבי חנינא.											!	◊	ב:
דבר תורה, אחד דיני ממונות ואחד דיני נפשות בדרישה ובחקירה, שנאמר (ויקרא כד) משפט אחד יהיה לכם. ומה טעם אמרו דיני ממונות לא בעינן דרישה וחקירה - כדי שלא תנעול דלת בפני לוויין.	דאמר רבי חנינא:										!	◊	ב:
אלא מעתה טעו לא ישלמן											◊	ג.	
כל שכן אתה נועל דלת בפני לוויין.											!	◊	ג.
אי הכי תרתי קתני: דיני ממונות בשלשה הדייטות, גזילות וחבלות בשלשה מומחין.											◊	ג.	
ועוד: שלשה שלשה למה לי?											◊	ג.	
תרתי קתני, משום דרבי חנינא.	אלא אמר רבא:										!	◊	ג.
מדאורייתא חד נמי כשר, שנאמר (ויקרא יט) בצדק תשפט עמיתך אלא משום יושבי קרנות.	רב אחא בריה דרב איקא:										!	◊	ג.
אטו בתלתא מי לא הוו יושבי קרנות?											◊	ג.	
אי אפשר דלית בהו חד דגמיר.											!	◊	ג.
אלא מעתה טעו לא ישלמן											◊	ג.	

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
--	---

סנהדרין-דיני ממונות בשלשה		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ				
כל שכן דנפישו יושבי קרנות.												◇	ג.			
מאי איכא בין רבא לרבא אחא בריה דרב איקא?												‡	ג.			
איכא בינייהו דאמר שמואל:												!	◇	ג.		
שנים שדנו - דיניהן דין, אלא שנקראו בית דין חצוף.	[שמואל]											!	◇	ג.		
לרבא - לית ליה דשמואל	[רבא]											! †	ג.			
לרב אחא בריה דרב איקא - אית ליה דשמואל.	[רב אחא בריה דרב איקא]											! †	ג.			
נוק וחצי נוק וכו'.													■ <	ג.		
נוק היינו חבלות													‡	ג.		
משום דקא בעי למיתנא חצי נוק, תני נמי נוק שלם.													!	◇	ג.	
חצי נוק נמי היינו חבלות													‡	◇	ג.	
תנא ממונא, וקתני קנסא.													!	ג.		
הניחא למאן דאמר: פלגא ניזקא קנסא, אלא למאן דאמר פלגא ניזקא ממונא, מאי איכא למימר?													‡	ג.		
אלא: אידי דקא בעי למיתנא תשלומי כפל ותשלומי ארבעה וחמשה, דממון שאינו משתלם בראש הוא, תנא נמי חצי נוק, דממון שאינו משתלם בראש הוא, ואידי דקא בעי למיתנא חצי נוק - תנא נמי נוק.													!	◇	ג.	
שלשה מנלן?														^	◇	ג.
(שמות כב) ונקרב בעל הבית אל האלהים - הרי כאן אחד, (שמות כב) עד האלהים יבא דבר שניהם - הרי כאן שנים, (שמות כב) אשר ירשיען אלהים - הרי כאן שלשה, דברי רבי יאשיהו.	דתנו רבנן: [רבי יאשיהו]												!	◇	ג.	
ראשון תחילה נאמר, ואין דורשין תחילות, אלא: עד האלהים יבא דבר שניהם - הרי כאן אחד, אשר ירשיען אלהים - הרי כאן שנים, ואין בית דין שקול - מוספיין עליהן עוד אחד, הרי כאן שלשה.	רבי יונתן:												!	◇	ג.	
נימא בדורשין תחילות קמיפלגי													‡	ג.		
דורשין תחילות	דמר סבר: [רבי יאשיהו]												‡	◇	ג.	
אין דורשין תחילות.	ומר סבר: [רבי יונתן]												‡	◇	ג.	
לא, דכולי עלמא אין דורשין תחילות.													!	◇	ג.	
אם כן - נימא קרא ונקרב בעל הבית אל השופט, מאי אל האלהים - שמע מינה למניינא.	אמר לך רבי יאשיהו:												!	◇	ג.	
ורבי יונתן													‡	ג.		
לישנא דעלמא נקט, דאמרי אינשי: מאן דאית ליה דינא - ליקרב לגבי דיינא.	[רבי יונתן]												!	◇	ג.	
ורבי יאשיהו לית ליה בית דין נוטה?													‡	ג.		
מה תלמוד לומר (שמות כג) לנטת אחרי רבים להטת, התורה אמרה: עשה לך בית דין נוטה.	והתניא: רבי אליעזר בנו של רבי יוסי הגלילי:												‡	◇	ג.	
סבר לה כרבי יהודה	[רבי יאשיהו]												!	◇	ג.	
שבעים.	דאמר: [רבי יהודה]												!	◇	ג.	
סנהדרין גדולה היתה של שבעים ואחד	דתנן: [ת"ק]												! †	ג.		
שבעים	רבי יהודה:												! †	ג.		

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator

סנהדרין-דיני ממונות בשלשה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אימר דשמעת ליה לרבי יהודה בסנהדרי גדולה, דכתיבי קראי, בשאר בי דינא מי שמעת ליה?										ז		◇
וכי תימא לא שנא										!		
סמיכת זקנים ועריפת עגלה - בשלשה, דברי רבי שמעון.	והתנן: [רבי שמעון]									ז	◇	◇
בחמשה.	רבי יהודה:									ז	◇	◇
מאי טעמא דרבי יהודה - (ויקרא ד) וסמכו - שנים, זקני שנים, ואין בית דין שקול מוסיפין עליהן עוד אחד, הרי כאן חמשה	ואמרין:									ז		◇
דרבי יאשיה עדיפא מדרבי יהודה, דאילו רבי יהודה - בסנהדרי גדולה הוא דלית ליה, הא בשאר בי דינא - אית ליה, ורבי יאשיה - בשאר בי דינא נמי לית ליה.										!		◇
ואלא האי לנטט מאי עביד ליה?										ז		◇
מוקים לה בדיני נפשות.	[רבי יאשיה]									!		◇
אבל בדיני ממונות לא?										ז		
שנים אומרים זכאי, ואחד אומר חייב - זכאי. שנים אומרים חייב ואחד אומר זכאי - חייב.	אלא הא דתנן:									ז		◇
נימא דלא כרבי יאשיה										ז		◇
אפילו תימא רבי יאשיה, מיתיה לה בקל וחומר מדיני נפשות. ומה דיני נפשות דהמירי, אמר רחמנא: זיל בתר רובא, דיני ממונות - לא כל שכן?										!		◇
דיני ממונות בשלשה	תנו רבנן: [ת"ק]											◇
בחמשה, כדי שיגמר הדין בשלשה.	רבי:											◇
אטו בתלתא מי לא גמר דינא בתרי?												ז
הכי קאמר: מפני שגמר דין בשלשה.												◇
תלתא כי כתיבי - בגמר דינא כתיבי.	אלמא קסבר: [רבי]											■
אלא מעתה תהא סנהדרי גדולה צריכה מאה וארבעים ואחד, כדי שיגמר הדין בשבעים ואחד, ותהא סנהדרי קטנה צריכה ארבעים וחמשה כדי שיגמר הדין בשלשה ועשרים - אלא: (במדבר יא) אספה לי שבעים איש אמר רחמנא, משעת אסיפה שבעים. (במדבר לה) ושפטו העדה והצילו העדה נמי, משעת שפיטת העדה. הכי נמי (שמות כב) ונקרב בעל הבית אל האלהים - משעת קריבה שלשה.	מגדף בה רבי אבהו:									ז		◇
אלא, היינו טעמא דרבי (שמות כב) אשר ירשיעו אלהים - תרי, נאמר אלהים למטה ונאמר אלהים למעלה, מה למטה שנים - אף למעלה שנים, ואין בית דין שקול - מוסיפין עליהם עוד אחד, הרי כאן												◇
ורבנן										ז		
ירשיעו כתיב.	[רבנן]									!		◇
רבי, ורבי יהודה בן רועץ, ובית שמאי, ורבי שמעון, ורבי עקיבא, כולהו סבירא להו: יש אם למקרא.	רבי יצחק בר יוסף אמר רבי יוחנן:											◇
רבי												■
הא דאמרן.												◇
ורבי יהודה בן רועץ												■
אקרא אני (ויקרא יב) שבעים, יכול תהא יולדת נקבה טמאה שבעים	דתניא: שאלו תלמידים את רבי יהודה בן רועץ:									▲		
טימא וטיהר בוכר, וטימא וטיהר בנקבה. מה כשטיהר בוכר - בנקבה כפלים, אף כשטימא בוכר - בנקבה כפלים.	אמר להן: [רבי יהודה בן רועץ]									!		
לאחר שיצאו, יצא ומחזיר אחריהם. אמר להן: אי אתם זקוקים לכך, שבועיים קרינן, ויש אם למקרא.	[רבי יהודה בן רועץ]											◇

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

סנהדרין-דיני ממונות בשלשה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
בית שמאי												
כל הניתנין על מזבח החיצון שנתנן במתנה אחת - כיפר, (שנאמר (דברים יב) ודם זבחך ישפך). ובחטאת שתי מתנות.	דתנין: בית שמאי:	◆	■								◇	
אף בחטאת, שנתנן במתנה אחת כיפר.	בית הלל:	◆	■								◇	
מאי טעמא דבית שמאי - (ויקרא ד) קרנת קרנת קרנת - הרי כאן שש, ארבע למצוה, ושתיים לעכב. ובית הלל אומרים: קרנות קרנת, קרנת - הרי כאן ארבע, שלש למצוה ואחת לעכב.	ואמר רב הונא:		■								◇	
ואימא כולהו למצוה			?									
כפרה בכדי לא אשכחן.			!									
רבי שמעון												
שתיים כהלכתן, ושלישית אפילו טפח.	דתניא: [רבנן]	◆	■								◇	
שלש כהלכתן, ורביעית אפילו טפח.	רבי שמעון:	◆	■								◇	
במאי קמיפלגי?			^									
יש אם למסורת	רבנן סברי:	◆	■	!								
יש אם למקרא.	ורבי שמעון סבר:	◆	■	!								
יש אם למסורת, (ויקרא כג) בסכת, בסכת בסכות - הרי כאן ארבע. דל חד קרא לגופיה - פשו להו תלת, אתאי הלכתא גרעתא לשלישית, ואוקימתא אטפח.	רבנן סברי:	■									◇	
בסכת בסכת בסכות - הרי כאן שש, דל חד קרא לגופיה - פשו להו ארבע, אתאי הלכתא גרעתא לרביעית, ואוקימתא אטפח.	ורבי שמעון סבר:	■									◇	
רבי עקיבא												
מניין לרביעית דם שיצאה משני מתים שמתמא באהל - שנאמר (ויקרא כא) על כל נפשת מת לא יבא - שתי נפשות ושיעור אחד.	דתניא: רבי עקיבא		■								◇	
ורבנן:			?									
נפשת כתיב.	[רבנן]		!								◇	
מי איכא דלית ליה יש אם למקרא?	מתקוף לה רב אחא בר יעקב:										?	
(שמות כג) בחלב אמו יכול בחלב, אמרת: יש אם למקרא.	והתניא:										?	◇
אלא: דכולי עלמא יש אם למקרא.												◇
ורבי ורבנן - בהא קמיפלגי												◇
(שמות כב) ירשיען אלהים - אחריני	רבי סבר:	◆	■								◇	
ירשיען - דהאך ודהאי.	ורבנן סברי:	◆	■								◇	
ורבי יהודה בן רועץ - לא פליגי רבנן עליה.												◇
בית הלל												◇
(ויקרא ד) וכפר וכפר - מפני הדין. והלא דין הוא: נאמר דמים למטה ונאמר דמים למעלה. מה דמים האמורים למטה שנתנן במתנה אחת כיפר, אף דמים האמורים למעלה שנתנן במתנה אחת - כיפר.	דתניא:		■								◇	
או כלך לדרך זו: נאמר דמים בחוץ ונאמר דמים בפנים. מה דמים האמורים בפנים - חיסר אחת ממתנות לא עשה ולא כלום, אף דמים האמורים בחוץ - חיסר אחת ממתנות לא עשה כלום.			?									◇
נראה למי דומה? דנין חוץ מחוץ, ואין דנין חוץ מפנים.			!									◇

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

סנהדרין-דיני ממונות בשלשה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ל	מ	נ	ס	ת
או כלך לדרך זו: דנין חטאת וארבע קרנות, מחטאת וארבע קרנות, ואל יוכיח זה שאין חטאת וארבע קרנות																	ד:
תלמוד לומר: וכפר וכפר מפני הדין. כיפר - אף על פי שלא נתן אלא שלשה, כיפר - אף על פי שלא נתן אלא שתיים, כיפר - אף על פי שלא נתן אלא אחת.																	ד:
ורבי שמעון ורבנן בהא פליגי:																	ד:
סככא לא בעי קרא	רבי שמעון סבר:																ד:
סככא בעי קרא.	ורבנן סברי:																ד:
ורבי עקיבא ורבנן בהא פליגי																	ד:
(ויקרא כא) נפשת - תרתי משמע	רבי עקיבא סבר:																ד:
נפשת - דעלמא משמע.	ורבנן סברי:																ד:
ודכולי עלמא יש אם למקרא?																	ד:
(שמות יג) לטטפת (דברים ו) לטטפת (דברים יא) לטוטפות - הרי כאן ארבע, דברי רבי ישמעאל.	והתניא: [רבי ישמעאל]																ד:
אינו צריך, טט בכתפי - שתיים, פת באפריקי - שתיים.	רבי עקיבא:																ד:
אלא, לעולם פליגי. והני מילי כי פליגי - היכא דשני קרא ממסורת. אבל האי חלב וחלב דכי הדדי נינהו - יש אם למקרא																	ד:
והרי (שמות כג) יראה יראה דכי הדדי נינהו, ופליגי:																	ד:
הסומא באחת מעיניו - פטור מן הראיה. שנאמר יראה יראה - כדרך שבא לראות כך בא ליראות. מה לראות בשתי עיניו - אף ליראות בשתי עיניו	דתיא יוחנן בן דהבאי אומר משום רבי יהודה בן תימא:																ד:
אמר קרא (שמות כג) לא תבשל גדי, דרך בישול אסרה תורה.	אלא אמר רב אחא בריה דרב איקא:																ד:
דיני ממונות בשלשה, ואם היה מומחה לרבים - דן אפילו יחידי.	תנו רבנן:																ד:
כגון אנא דן דיני ממונות ביחידי.	רב נחמן:																ה.
כגון אנא דן דיני ממונות ביחידי.	וכן אמר רבי חייא:																ה.
כגון אנא - דגמירנא וסבירנא, ונקיטנא רשותא. אבל לא נקיט רשותא - דיניה לא דינא. או דילמא: אף על גב דלא נקיט רשותא דיניה דינא?	איבעיא להו:																ה.
דמר זוטרא בריה דרב נחמן דן דינא וטעה, אתא לקמיה דרב יוסף	תא שמע:																ה.
אם קיבלוך עלייהו - לא תשלם, ואי לא - זיל שלים.	אמר לו: [רב יוסף]																ה.
שמע מינה: כי לא נקיט רשותא - דיניה דינא, שמע מינה.																	ה.
האי מאן דבעי למידן דינא, ואי טעה מיבעי למיפטרא - לישקול רשותא מבי ריש גלותא.	רב:																ה.
לשקול רשותא מבי ריש גלותא.	וכן אמר שמואל:																ה.
פשיטא, מהכא להכא ומהתם להתם והתם מהני דהכא שבט והתם מחוקק.																	ה.
(בראשית מט) לא יסור שבט מיהודה - אלו ראשי גליות שבבבל, שרודין את ישראל בשבט. ומחקק מבין רגליו - אלו בני בניו של הלל, שמלמדין תורה ברבים.	כדתניא:																ה.
מהתם להכא מאי?																	ה.
דרבה בר חנה דן דינא וטעה, אתא לקמיה דרבי חייא.	תא שמע:																ה.

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment story- מעשה O	statement- מימרא † קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראיה- proof
מקרא- key:	

Talmud Navigator

סנהדרין-דיני ממונות בשלשה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אי קיבלוך עלייהו - לא תשלם, ואי לא - זיל שלים.	אמר ליה: [רבי חייא]					!						
והא רבה בר חנה רשותא הוה נקיט, שמע מינה: מהתם להכא - לא מהני, שמע מינה.						!						
ולא מהני?						ז						
והא רבה בר רב הונא כי הוה מינצי בהדי דבי ריש גלותא אמר: לאו מינייכו נקיטנא רשותא, נקיטנא רשותא מאבא מרי ואבא מרי מרב, ורב מרבי חייא, ורבי חייא מרבי	[רבה בר רב הונא]					ז						
במילתא דעלמא הוא דאוקים להו.						!						
וכי מאחר דלא מהני, רבה בר חנה רשותא דנקט למה לי?						ז						
לעירות העומדים על הגבולין.						!						
מאי רשותא?												^
כי הוה נחית רבה בר חנה לבבל, אמר ליה רבי חייא לרבי: בן אחי יורד לבבל, יורה?	[רבי חייא לרבי]					!						
יורה.	[רבי]					!						
ידין?	[רבי חייא לרבי]					!						
ידין.	[רבי]					!						
יתיר בכורות?	[רבי חייא לרבי]					!						
יתיר.	[רבי]					!						
כי הוה נחית רב לבבל, אמר ליה רבי חייא לרבי: בן אחותי יורד לבבל, יורה?	[רבי חייא לרבי]					!						
יורה.	[רבי]					!						
ידין?	[רבי חייא לרבי]					!						
ידין.	[רבי]					!						
יתיר בכורות?	[רבי חייא לרבי]					!						
אל יתיר.	[רבי]					!						
מאי שנא למר דקא קרי בן אחי, ומאי שנא למר דקא קרי בן אחותי?						ז						
וכי תימא הכי הוה מעשה						!						
איבו, וחנה, ושילא, ומרתא, ורבי חייא - כולו בני אבא בר אחא כרסלא מכפרי הון	והאמר מר:					ז						
רב בר אחוה דהוה בר אחתיה, רבה בר חנה בר אחוה דלאו בר אחתיה.						!						
ואי בעית אימא: על שם חכמתו דכתיב (משלי ז) אמר לחכמה אחתי את.						!						
יתיר בכורות?	[רבי חייא לרבי]					!						
אל יתיר.	[רבי]					!						
מאי טעמא?						^						
אילימא משום דלא חכים						!						

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment story-מעשה O	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין-דיני ממונות בשלשה		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
הא קא אמרינן דחכים טובא		⚡										◇	ה:	
אלא משום דלא בקי במומי		!											ה:	
שמונה עשר חדשים גדלתי אצל רועה בהמה לידע איזה מום קבוע ואיזה מום עובר	והאמר רב:	⚡	○										ה:	
אלא: לחלק לו כבוד לרבה בר חנה.		!										◇	ה:	
ואיבעית אימא: משום הא גופיה, דרב בקי במומי טפי, ושרי מומי דלא ידעי אינשי, ואמרי: כי האי גוונא שרא רב, ואתו למשרי מום עובר.		!										◇	ה:	
יורה?	[רבי חייא לרבי]							○				◇	< ה:	
יורה.	[רבי]							■					< ה:	
אי גמיר - רשותא למה לי למישקל?			⚡									◇	ה:	
משום מעשה שהיה.		!											ה:	
פעם אחת הלך רבי למקום אחד, וראה בני אדם שמגבלין עיסותיהם בטומאה. אמר להם: מפני מה אתם מגבלין עיסותיכם בטומאה? אמרו לו: תלמיד אחד בא לכאן, והורה לנו מי בצעים אין מכשירין. - והוא - מי ביצים דרש להו. ואינהו סבור: מי בצעים קאמר.	דתינאי:	○	!									◇	ה:	
וטעו נמי בהא: מי קרמיון ומי פיגה - פסולין, מפני שהן מי (בצעים). ואינהו סבור: מדלגבי חטאת פסילי - אכשורי נמי לא מכשרי. ולא היא, התם לענין חטאת - בעינן מים חיים, הכא - אכשורי כל דהו מכשרי.		○	!									◇	ה:	
באותה שעה גזרו: תלמיד אל יורה אלא אם כן נוטל רשות מרבו.	תנא:	■	!									◇	ה:	
מותר ללתת חטיין בפסח.	תנחום בריה דרבי אמי איקלע להתר, דרש להו:							○				◇	ה:	
לאו רבי מני דמן צור איכא הכא	אמרו לו:		⚡										ה:	
תלמיד אל יורה הלכה במקום רבו, אלא אם כן היה רחוק ממנו שלש פרסאות כנגד מחנה ישראל	ותניא:		⚡	■								◇	ה:	
לאו אדעתא.	אמר להו: [תנחום בריה דרבי אמי]										!	◇	ה:	
רבי חייא חזייה לההוא גברא דהוה קאי בבית הקברות, אמר ליה: לאו בן איש פלוני כהן אתה?	[רבי חייא]							○				◇	ה:	
אמר ליה: אין, אבוה דההוא גברא גבה עינים הוה, נתן עיניו בגרושה וחיללו.								○					ה:	
פשיטא, לפלגא - הא קאמר דמהני. על תנאי מאי?												^	◇	ה:
הרי אתה ברשותנו, עד שתבא אצלנו.	תא שמע: דאמר ליה רבי יוחנן לרב שמן:							○	!			◇	ה:	
שנים שדנו - דיניהם דין, אלא שנקרא בית דין חצוף.	גופא, אמר שמואל:											■	< ה:	
יטיב רב נחמן וקאמר להא שמעתא.	[רב נחמן]											■	ה:	
אפילו שנים מזכין או שנים מחייבין ואחד אומר איני יודע - יוסיפו הדיינין.	אייתיביה רבא לרב נחמן:										⚡	◇	ה:	
ואי איתא - להו כשנים שדנו											⚡		ה:	
שאני התם דמעיקרא אדעתא דתלתא יתיבי, הכא - לאו אדעתא דתלתא יתיבי.											!	◇	ה:	
הדין - בשלשה, ופשרה - בשנים. ויפה כח פשרה מכח הדין. ששנים שדנו - בעלי דינין יכולין לחזור בהן, ושנים שעשו פשרה - אין בעלי דינין יכולין לחזור בהן.	אייתיביה: רבן שמעון בן גמליאל:										⚡	◇	ה:	
וכי תימא פליגי רבנן עליה דרבן שמעון בן גמליאל											!		ו. ה:	
שנים שדנו - לדברי הכל אין דיניהם דין	והאמר רבי אבהו:										⚡	◇	ו. ה:	

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
---	---

Talmud Navigator

סנהדרין-דיני ממונות בשלשה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
גברא אגברא קא רמית?											!	◊
שנים שדנו דיני ממונות - לדברי הכל אין דיניהם דין.	גופא, אמר רבי אבהו:											◊
דן את הדין, וזיכה את החייב וחייב את הזכאי, טימא את הטהור טיהר את הטמא - מה שעשה עשוי, ומשלם מביתו.	אייתיביה רבי אבא לרבי אבהו:										⚡	◊
הכא במאי עסקינן - דקיבולוהו עלייהו.											!	◊
אי הכי אמאי משלם מביתו?											⚡	◊
דאמרו ליה: דיינת לן דין תורה.											!	◊
דטעה במאי?	רב ספרא לרבי אבא:										^	◊
אילימא דטעה בדבר משנה											!	◊
טעה בדבר משנה - חוזר	והאמר רב ששת אמר רב אסי:										⚡	◊
אלא דטעה בשיקול הדעת.											!	◊
היכי דמי בשיקול הדעת?											^	◊
אמר רב פפא: כגון תרי תנאי ותרי אמוראי דפליגי אהדדי, ולא איתמר הלכתא לא כמר ולא כמר, וסוגיין דעלמא אליבא דחד מינייהו, ואול איהו ועבד כאידך - היינו שיקול הדעת.	רב פפא:										!	◊
לימא כתנאי.												⚡
ביצוע בשלשה, דברי רבי מאיר	[רבי מאיר]										⚡	◊
פשרה ביחיד.	חכמים:										⚡	◊
לכולי עלמא מקשינן פשרה לדין.	סברוה:										⚡	◊
מאי לאו בהא קמיפלגי											⚡	◊
דין בשלשה	דמר סבר: [רבי מאיר]										⚡	◊
דין בשנים?	ומר סבר: [חכמים]										⚡	◊
לא, דכולי עלמא דין בשלשה, והכא בהא קמיפלגי:											!	◊
מקשינן פשרה לדין	דמר סבר: [רבי מאיר]										⚡	◊
לא מקשינן פשרה לדין.	ומר סבר: [חכמים]										⚡	◊
לימא תלתא תנאי בפשרה											⚡	◊
בשלשה	דמר סבר: [רבי מאיר]										⚡	◊
בשנים	ומר סבר: [רבן שמעון בן גמליאל]										⚡	◊
ומר סבר ביחיד?	ומר סבר: [חכמים]										⚡	◊
מאן דאמר תרי - אפילו חד נמי, והאי דקאמר תרי - כי היכי דליהוו עליה סהדי.	רב אחא בריה דרב אקא, ואיתימא רבי יימר בר										!	◊
שמע מינה פשרה אינה צריכה קנין, דאי סלקא דעתך צריכה קנין - למאן דאמר צריכה, תלתא למה ליה?	רב אשי:										⚡	◊
והלכתא: פשרה צריכה קנין.											⚡	◊

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין-דיני ממונות בשלשה		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
כשם שהדין בשלשה כך ביצוע בשלשה, נגמר הדין - אי אתה רשאי לבצוע.	תנו רבנן:										◇
(סרמ"ש בנק"ש סימן)											◇
אסור לבצוע, וכל הבוצע - הרי זה חוטא, וכל המברך את הבוצע - הרי זה מנאץ, ועל זה נאמר (תהלים י) בצע ברך נאץ ה', אלא: יקוב הדין את ההר, שנאמר (דברים א') כי המשפט לאלהים הוא, וכן משה היה אומר יקוב הדין את ההר, אבל אהרן אוהב שלום ורודף שלום, ומשים שלום בין אדם לחבירו, שנאמר (מלאכי ב') תורת אמת היתה בפיהו ועולה לא נמצא בשפתיו בשלום ובמישור הלך אתי ורבים הרי שגזל סאה של חטים וטחנה ואפאה והפריש ממנה חלה, כיצד מברך? אין זה מברך אלא מנאץ, ועל זה נאמר: ובצוע ברך נאץ ה'.	רבי אליעזר בנו של רבי יוסי הגלילי										◇
רבי מאיר אומר: לא נאמר בוצע אלא כנגד יהודה, שנאמר (בראשית ל"ז) ויאמר יהודה אל אחיו מה בצע כי נהרג את אחינו, וכל המברך את יהודה - הרי זה מנאץ, ועל זה נאמר: ובצוע ברך נאץ ה'.	רבי מאיר:										◇
מצוה לבצוע, שנאמר: (זכריה ה) אמת ומשפט שלום שפטו בשעריכם. והלא במקום שיש משפט - אין שלום, ובמקום שיש שלום - אין משפט. אלא איזהו משפט שיש בו שלום - הרי אומר: זה ביצוע. וכן בדוד הוא אומר (שמואל ב' ח') ויהי דוד עושה משפט וצדקה, והלא כל מקום שיש משפט - אין צדקה, וצדקה - אין משפט, אלא איזהו משפט שיש בו צדקה - הרי אומר: זה ביצוע.	רבי יהושע בן קרחה:										◇
דן את הדין, וזכה את הוכאי החייב את החייב, וראה שנתחייב עני ממון ושלם לו מתוך ביתו - זה משפט וצדקה, משפט - לזה, וצדקה - לזה, משפט לזה - שהחזיר לו ממון, וצדקה לזה - ששילם לו מתוך ביתו.	אתאן לתנא קמא:										◇
האי לכל עמו? לעניים מיבעי ליה.	קשיא ליה לרבי:									⚡	
אלא אף על פי שלא שילם ביתו זהו משפט וצדקה, משפט לזה, וצדקה לזה. משפט לזה - שהחזיר לו ממון, וצדקה לזה - שהוציא גזילה מתחת ידו.	[רבי]										◇
שנים שבאו לפניך לדון, עד שלא תשמע דבריהן, או משתשמע דבריהן ואי אתה יודע להיכן דין נוטה - אתה רשאי לומר להן: צאו ובצעו. משתשמע דבריהן ואתה יודע להיכן דין נוטה - אי אתה רשאי לומר להן: צאו ובצעו. שנאמר (משלי יז) פוטר מים ראשית מדון ולפני התגלע הריב נטוש, קודם שנתגלע הריב - אתה יכול לנטוש, משנתגלע הריב - אי אתה יכול לנטוש.	רבי שמעון בן מנסיא:										◇
שנים שבאו לדון, אחד דן ואחר קשה, עד שלא תשמע דבריהם אי אתה יודע להיכן דין נוטה - אתה רשאי לומר להם: אין אני נוקק לכם. שמה נתחייב חזק ונמצא חזק רודפו.	ר' יהושע בן לקיש, ר' יהודה בן לקיש:										◇
מניין לתלמוד שיושב לפני רבו וראה זכות לפניו והחובה לעשיר, מניין שלא ישתוק - שנאמר לא תגורו מפני איש.	רבי יהושע בן קרחה:										◇
לא תכניס דברך מפני איש.	רבי חנין:										◇
ויהו עדים יודעים את מי הן מעידין, ולפני מי הן מעידין, ומי עתיד ליפרע מהן, שנאמר (דברים י"ט) ועמדו שני האנשים אשר להם הריב לפני ה'.											◇
ויהו הדיינין יודעין את מי הן דנין, ולפני מי הן דנין, ומי עתיד ליפרע מהן, שנאמר (תהלים פ"ב) אלהים נצב בעדת אל. וכן ביהושפט הוא אומר (דברי הימים ב' י"ט) ויאמר אל השפטים ראו מה אתם עשים כי לא לאדם תשפטו כי (אם) לה', שמה יאמר הדיין מה לי בצער הזה - תלמוד לומר עמכם בדבר משפט - אין לו לדיין אלא מה שעיניו ראות.											◇
היכי דמי גמר דין?											^
איש פלוני אתה חייב, איש פלוני אתה זכאי.	רב יהודה אמר רב:										◇
הלכה כרבי יהושע בן קרחה.	רב:										◇
איני?											⚡
והא רב הונא תלמידיה דרב הוה, כי הוה אתו לקמיה דרב הונא, אמר להו: אי דינא בעיתו אי פשרה בעיתו.	[רב הונא]										◇
מאי מצוה נמי דקאמר רבי יהושע בן קרחה - מצוה למימרא להו: אי דינא בעיתו, אי פשרה בעיתו.											◇
היינו תנא קמא											⚡
איכא בינייהו מצוה:											!
מצוה	רבי יהושע בן קרחה סבר:										◇
רשות	תנא קמא:										◇

disputants-חולקים ♦ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment story-מעשה O מקרא-key:	statement-מימרא ■ קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer! ראיה-proof
---	---

סנהדרין-דיני ממונות בשלשה		Talmud Navigator										
מ'מרא	מ'מאן ד'ממר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
היינו דרבי שמעון בן מנסיא										ז		◊
איכא בינייהו משתמע דבריהן ואתה יודע להיכן הדין נוטה, אי אתה רשאי לומר להן צאו ובצעו.										!		◊
ופליגא דרבי תנחום בר חנילאי.												■
לא נאמר מקרא זה אלא כנגד מעשה העגל, שנאמר (שמות ל"ב) וירא אהרן ויבן מזבח לפניו	ד'ממר רבי תנחום בר חנילאי:											■
מה ראה?										^		■
ראה חור שזבוח לפניו, אמר: אי לא שמענא להו - השתא עבדו לי כדעבדו בחור, ומיקיים בי (איכה ב') אם יהרג במקדש ה' כהן ונביא, ולא הואי להו תקנתא לעולם. מוטב דליעבדו לעגל, אפשר הואי להו תקנתא בתשובה.	רבי בנימין בר יפת אמר רבי אלעזר:									!		■
והני תנאי, (משלי י"ז) פוטר מים ראשית מדון, מאי דרשי ביה?												ז
כדרב המנונא.										!		
אין תחילת דינו של אדם נידון אלא על דברי תורה, שנאמר פוטר מים ראשית מדון.	ד'ממר רב המנונא:									!		■
האי תיגרא דמ'א לצינורא דבידקא דמ'א, כיון דרווח - רווח.	רב הונא:											■
דמי לגודא דגמלא, כיון דקם - קם.	אביי קשישא אמר:											■